

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה כ' תִּשְׁרִי חול המועד סוכות ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / וְזֹאת הַבְּרָכָה - רֵאשׁוֹן עִם רִשִּׁי

מִתְחִילִים עֲכָשׁוּ לְלַמֵּד אֶת הַפְּרָשָׁה הָאֲחֵרוֹנָה בַּתּוֹרָה.

זֶהוּ הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן בְּחַיֵּיו שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ – ז' אָדָר. כָּעֵת כְּשֶׁמֹּשֶׁה סִים לְעוֹרֵר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי צָדַק עֲלֵיהֶם לְהִתְנַהֵג בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא הוֹלִיךְ לְבַקֵּשׁ מִה' בְּרָכוֹת לְכָל אֶחָד מֵהַשְּׁבָטִים. מֹשֶׁה רַבֵּנוּ קוֹדֵם כָּל מִפְרָט עַד כָּמָה מְגִיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרָכוֹת. לְמִרוֹת שֶׁה' שָׂאֵל אֶת כָּל אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם הָאֵם הֵם רוֹצִים אֶת הַתּוֹרָה, רַק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָצוּ אוֹתָהּ. ה' נָתַן לָהֶם אֶת הַתּוֹרָה עַל הַר סִינַי, כְּמוֹ בְּחֻתָּנָה. ה' מָאֵד אוֹהֵב אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְגַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבִים אֶת ה'. בְּמִתֵּן תּוֹרָה, ה' הִגְבִּיהָ אֶת הַר סִינַי מֵעַל רֹאשׁוֹ וְאָמַר שָׂאֵם הֵם לֹא יִסְכְּימוּ לְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה כִּאֵן תִּהְיֶה קְבוּרָתָם, תַּחַת הָהָר. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נָסוּ לְבָרֵחַ, כָּלֵם הִתְקַרְבוּ קְרוֹב עוֹד יוֹתֵר מִתַּחַת לָהָר בְּגִלְל שְׂרָצוֹ לְקִיָּם וּלְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מוֹכְנִים לְלָכֶת לְכָל מְקוֹם שֶׁה' רָצָה שֶׁיִּלְכוּ בְּמִדְבָּר.

הֵם גַּם יִשְׁמְרוּ אֶת הַתּוֹרָה אֲפִלּוּ בְּתַקּוּפוֹת קְשׁוֹת שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִמְצְאוּ בְּגִלוֹת וְנִרְאָה כִּי ה' "נִחְמַד" יוֹתֵר אֶל הַגּוֹיִים. הֵם יֹאמְרוּ: "תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה..." הַתּוֹרָה הִיא מִתְּנָה שֶׁשִּׁיכֶת לְנֶצַח לְמִשְׁפַּחַת הַיְּהוּדִים וְאֵנוּ נִקְיָם אוֹתָהּ תִּמְיֵד!

רְאוּבֵן – מֹשֶׁה מְבַקֵּשׁ מִה' לְסַלּוֹחַ לְרְאוּבֵן עַל כִּךָ שֶׁהִזִּיז אֶת מִטָּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. וְשִׁיזְכָּה לְהַכְנִס לְעוֹלָם הַבָּא. וְהַשְׁבֵּט שֶׁלּוֹ יִשְׂאָר בְּשֶׁבֶט.

יְהוּדָה - מִשָּׁה מִבְקֵשׁ אֶת אוֹתָהּ בְּרָכָה לַיהוּדָה. יְהוּדָה הַבְּטִיחַ לְיַעֲקֹב שְׂאֵם הוּא לֹא יַחְזִיר אֶת בְּנֵימִין אֶתוֹ חֲזָרָה לְאַרֶץ, הוּא יֵאבֹד אֶת חֻלְקוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. לְמִרְוֹת שְׂיִהוּדָה אַכֵּן הִחְזִיר אֶת בְּנֵימִין הַבִּיתָה, הַבְּטָחָה שֶׁל צִדִּיק הִיא עֲדִין הַבְּטָחָה. אֲבָל כְּשִׂיִּהוּדָה הוּדָה בְּאֵמֶת עַל כֵּךְ שֶׁעָשָׂה מִשָּׁהוּ לֹא נָכוֹן עִם תִּמְרָה, זֶה גֵרֵם לְרֹאוּבֵן לְהִבִּין שְׂגֵם הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. הֵייתָ שֶׁה' סָלַח לְרֹאוּבֵן, כְּמוֹכֵן שֶׁעָלִיו לְסָלוּחַ גַּם לַיהוּדָה שֶׁגֵרֵם לְרֹאוּבֵן לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. (וּבְדִיּוֹק כְּשִׁמְשָׁה רִבְנֵו אָמַר זֹאת, יְהוּדָה הִרְשָׁה לְהַכְנִס לְעוֹלָם הַבָּא).

שְׁמַעוֹן - מִשָּׁה לֹא נָתַן לְשִׁבְט שְׁמַעוֹן בְּרָכָה מִשָּׁל עֲצָמוֹ בְּגִלָּל שְׁזַמְרִי הִיָּה מִשְׁבֵּט שְׁמַעוֹן, וְהִרְבָּה יְהוּדִים נִפְטְרוּ בְּשִׁיטִים בְּגִלָּלוֹ. וְעַדִּין שְׁמַעוֹן רְמוֹז בְּבִרְכָּה לַיהוּדָה, עַל יְדֵי הַמִּילָה "שְׁמַע" - שְׁמַעוֹן.

תְּהִלִּים / יוֹם כ' לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים צ"ז - ק"ג

בְּתִהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם יִשְׁנֹו פָּסוּק: **"מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנֵיו, וְשִׁמְאוֹל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ"**.

הַגִּמְרָא מְסַבֵּירָה שֶׁשִׁמְאוֹל הִנְבִּיא וְדוֹרוֹ הָיוּ גְדוֹלִים כְּמוֹ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּדוֹרָם. הַרְבֵּי מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁכָּאֲשֶׁר הַיְּהוּדִים יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם ה' נָתַן לָהֶם שְׁנֵי מְנַהִיגִים - מִשָּׁה שֶׁלִּמַּד אוֹתָם תּוֹרָה שֶׁהִיא שׁוּה לְכָלֶם וְאַהֲרֹן שֶׁעֲזָר לְכָל יְהוּדִי לַעֲשׂוֹת הַכִּי טוֹב שֶׁהוּא יָכוֹל כְּדִי לְהִתְחַבֵּר לְתוֹרָה בְּרָמָה שְׁלוֹ.

שְׁמאוֹל הִנְבִּיא הִיָּה מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁתֵּי הָעֲבוֹדוֹת יַחַד, לְלַמֵּד אֶת הַיְּהוּדִים אֶת הָאֵמֶת וְלַעֲזֹר לְכָל אֶחָד בְּהִתְאָם לְרַמְתוֹ.

הַרְבֵּי אוֹמַר שֶׁהַרְבֵּיִים שֶׁל חֲב"ד הָיוּ כְּמוֹ שְׁמאוֹל שֶׁהָיוּ בּוֹ שְׁנֵי הַכּוּחוֹת גַּם יַחַד, הֵם מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ תּוֹרָה וְאִיךְ לַעֲבֹד אֶת ה' וְיַחַד עִם זֶה עוֹזְרִים לְכָל אֶחָד לְהִתְקַרֵּב לַה' עַל יְדֵי קִיּוֹם הַשְּׁלִיחוֹת הָעִקְרִית שְׁלוֹ.

תְּנִיָא / אֲגֻרַת הַקֹּדֶשׁ סִימָן כ"ג (כ' תִּשְׁרִי שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

כְּשִׁמְנִין שֶׁל יְהוּדִים מִתְכַּנְּס יַחַד יִשְׁנָה חֵיוֹת כֹּה נִפְלְאָה מָה' שְׂאֵי אֶפְשָׁר אֶפְלוּ לְהַרְגִּישׁ אוֹתָהּ בְּעוֹלָם. עֲצוּב בְּיוֹתֵר כְּשִׁמְנִין נִמְצָא יַחַד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְאַחֲרֵי הַתְּפִלָּה אֲנָשִׁים מִבְּזָבְזִים אֶת זְמַנָּם וּמַדְבְּרִים דְּבוּרֵי שְׁטוּת. הַזְמָן הַזֶּה צָרִיךְ לְהִיט מְנַצֵּל לְדַבְּרִים קְדוּשִׁים שִׁיגְרָמוּ לַה' לְחוּשׁ בְּנִחַ וּבְשִׁמְחָה. כְּשֶׁאֵנוּ לֹא מְנַצֵּלִים אֶת הַזְמָן בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, זֶה כְּמוֹ לְהִרְחִיק אֶת ה' חֶסֶד וְשְׁלוֹם, זֶה גּוֹרֵם לְשִׁכְנָה לְהִשָּׁאֵר עוֹד בְּגִלוּת וְאֵנוּ לֹא רוֹצִים בְּכֶךְ, אֵנוּ רוֹצִים אֶת מְשִׁיחַ עֲכָשׁוּ! לָכֵן יֵשׁ לְנַצֵּל אֶת הַזְמָן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לְלַמּוֹד תּוֹרָה כְּדִי לְזַרֵּז אֶת בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ.

הַיּוֹם יוֹם / כ' תִּשְׁרִי

כְּשִׁנּוּטִילִים לוֹלֵב, נוֹהֲגִים לְקַרֵּב אֶת הַלוּלָב לְמָקוֹם הַלֵּב שֶׁבּוֹ מַכִּים בְּעֵת אֲמִירַת אֲשִׁמְנוֹ (כְּשִׁמְתוֹוִדִים עַל הָעֲבֵרוֹת).

פַּעַם בְּהִתּוֹעֲדוֹת, הַרְבֵּי הַרְש"ב הַסְבִּיר שֶׁהַדְּבַר דּוּמָה לְדַבֵּר נוֹסֵף שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים עַל הַתְּפִלָּה:

שְׁנֵי הַדְּבָרִים, לְהִתְחַרֵּט עַל עֲבֵרוֹת וּלְשִׁמוּחַ בַּתְּפִלָּה קְשׁוּרִים אֶחָד לַשֵּׁנִי.

עַל יְדֵי הַכְּנָה רְצִינִית לְתְּפִלָּה, לְמַשָּׁל חֲרָטָה עַל עֲבֵרוֹת (אֲשִׁמְנוֹ), יְכוּלִים בְּאֵמֶת לְשִׁמוּחַ וּלְהִתְרַגֵּשׁ מְכֹךְ שִׁמְתְּפִלָּלִים.

וְכֵן הַדְּבַר גַּם עִם הַלוּלָב, מִתְחַבְּרִים לְשִׁמְחָה שֶׁבְּלוּלָב בַּד בְּבִד עִם רְצִינּוֹת בְּנוֹגֵעַ לְאוֹפֵן הַהִנְהָגָה שְׁלָנוּ. וְזוֹ הַסְבָּה שֶׁמְקַרְבִּים אֶת הַלוּלָב לְמָקוֹם שֶׁבּוֹ מַכִּים "אֲשִׁמְנוֹ".

ספר המצוות / מצוות עשה צ"ח

המצוה היומית, היא אותה מצוה כמו אתמול, **מצוות עשה צ"ח**, מאכלים או משקים יכולים להטמא. יש לקיים את ההלכות הנוגעות לאופן שבו הם נטמאים ומה יש לעשות לגבי זה.

רמב"ם / הלכות טמאת אוכלין פרקים ז', ח', ט'

היום לומדים עוד על מאכלים ומשקים שנטמאים.

פרק ז - הרמב"ם מלמד מתי מאכלים מצטרפים זה לזה (וכך כולם נטמאים).

לומדים גם מהו טבול יום - משהו שהלך למקוה אבל צריך להמתין עד הלילה כדי להטהר.

פרק ח' - הפרק הזה מלמד מה קורה אם חלק מהמאכל נהיה טמא, מתי אפשר לומר שהמאכל נפסל. למשל פסה בולטת מכפר הלחם. לומדים עוד הלכות שונות לגבי טבול יום.

פרק ט' - הרמב"ם מלמד לגבי מקרים בהם איננו בטוחים אם הנוזל טמא דברים. מה קורה אם טבול יום החזיק סיר עם ירקות תרומה רטבים, ואז הוא רואה שידייו גם הן רטובות והוא אינו בטוח אם מהסיר נתז על ידייו או הוא נגע בתוכו. (הירקות פסולים לתרומה, אבל הסיר עדין טהור).

דרכי החסידות / לקראת הושענא רבא

הלילה ומחר הושענא רבה.

בתפלת שחרית אומרים "הושענות" ארכות יותר ומקיפים את הבימה שבע פעמים במקום פעם אחת. חובטים חמש ערבות על הרצפה אחרי שאומרים תפלות רבות.

היום הוא היום שבו ה' נותן את אשור הסופי לכתיבה וחתומה טובה אותו קבלנו בראש השנה ויום כפור. מוסיפים בתפלה כדי לבקש מה' לעזור לנו שהכל יהיה טוב.

הלילה, ליל הושענא רבה, נשארים ערים כל הלילה. אומרים את כל חמש דברים ואחרי חצות אומרים את כל התהלים בבית הכנסת. אחר סיום כל התהלים, הגבאי מחלק תפוחים בדבש כמו בראש השנה. הפעם אמנם, אוכלים אותם בסכה כדי שה' יתן לנו שנה טובה ומתוקה!

אפילו שישנם כל כך הרבה דברים לעשות בהושענא רבה, עדין מקימים שמחת בית השואבה ורוקדים לזמן מה.

במשך היום, חשוב להקדיש זמן למבצעים וללמוד משהו נוסף במיוחד לכבוד החג. אם נתאמץ ונשתדל, ה' יתן לנו את הכח להצליח לבצע הכל